

прѣдѣда ѝ, отче Хаджи-Арсения, съ кракъ — увѣренне, което никой не мислеше да опровергава, тъй бѣше убѣдително тó. Надъ куноста са имаше втѣкната осветена босилкова китка и вѣрбово клонче отъ цвѣтната недѣля. Тѣхното присѣствие въ ежцата носеше здраве и благодать. На околовръсть по стѣнитѣ — полици съ фарфорови блюда, обязательно украшение за всѣка къща, която се почита, а въ жглитѣ трижгелни полички съ цвѣтарвикъ отгорѣ. Времето отдавна бѣше истикало старата мода съ чибуцитѣ, които сѣщо украсявахъ стѣнитѣ, съ жълти кехлибареве смукални и съ варакладосани лули. Марко въ угода на традицията бѣше задържалъ само единъ чибукъ за свое лично употрѣбление. Стѣната, що бѣше противъ прозорцитѣ, играеше важната роля на картинна галерия. Тя бѣше „Ермитажътъ“ на бай Марковата къща. Той съдържаше всичко шесть, съ позлатена крѣжила, литографически картини, донесени отъ Влашко. Странниятъ имъ изборъ свидѣтелствуваше за лесния художественъ вкусъ на онова време. Нѣкои прѣдставлявахъ сѣрни стѣнодомашния битъ на нѣмцитѣ; една — султанъ Абдуль-Меджида на конь съ свитата си. Осталиятъ бѣше епизоди отъ кримската война: боятъ при Алма, боятъ при Евпатория, вдиганието обсадата на Силистра въ 1852 г. Това изображение носеше невѣренъ влашки надписъ: „Resboiul Silistriei“ (боятъ при Силистра), а нѣкоя мъдра дѣсница бѣше го прѣвела отдолу на български: „разбоятъ при Силистриа!“ Най-крайната картина прѣдставляваше образитѣ на русскитѣ полководци прѣзъ нежъ война, всичкитѣ исписани до колѣнетѣ само. За това дѣто попъ _____ и увѣряваше, че гюлетата на ингилизитѣ _____ кжснали краката, баба